

ע"פ 50794/01/16 - ס' ק' ס' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

ע"פ 50794-01-16 ס' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערערת: ס' ק' ס'
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק דין

לאחר שמיעת ראיות הורשעה המערערת בעבירות שיוחסו לה. מדובר ב- 5 עבירות: תקיפה הגורמת חבלה ממש, איומים, היזק לרכוש במזיד, כליאת שווא וכן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

כתב האישום שבפנינו חושף מערכת יחסים אומללה בין אם לבתה. המתלוננת בתיק זה היא לא אחרת מאשר אמה של המערערת. חרף ריבוי העבירות בהרשעה, היא מתייחסת לאירוע אחד נקודתי שהתרחש ב- 17.5.11. על-פי הנטען, בין המערערת לאמה המתלוננת נערך ויכוח ובמהלכו תקפה המערערת את המתלוננת, איימה עליה ולאחר מכן הפריעה גם לשוטרים שהגיעו למקום.

בית משפט קמא קבע ממצאי מהימנות שעל בסיסם הגיע למסקנה כי יש להרשיע את המערערת בעבירות שיוחסו לה.

לאחר ששמענו את טעונו הצדדים המלצנו בפני הצדדים להסכים במקרה זה לביטול ההרשעה מכח סעיף 72ב' לחוק העונשין. המלצתנו ניתנה לאחר מחשבה כאשר השיקול הבסיסי שהנחה אותנו הינו אותה מערכת יחסים אומללה ורצון לתת פתח לשיפור היחסים בעתיד.

לצערנו, המדינה לא קיבלה את המלצתנו. המערערת מצידה קיבלה אותה.

חרף עמדתה של המדינה אנו רואים לנכון לנקוט בצעד חריג זה כשאנו מדגישים את החריגות שבו וזאת בשל הנימוקים הבאים:

האם בזמנו ביקשה לחזור בה מתלונתה. לאחר מכן עברה מהפך נוסף, עדיין אנו רואים לנכון לצטט דברים שאמרה במכתבה למשטרה שבו ביקשה כאמור לבטל את התלונה וכך נאמר בין היתר: **"הבת שלי עברה תקופה אחרונה משברים מאוד קשים בנוסף למה שעברה בילדותה ובנערותה. נולד לה ילד לפני כשנתיים. היא אם חד הורית וקשה לה להתמודד עם כל הקשיים..."**.

המכתב כולל גם עובדות נוספות שאיננו רואים לפרטן מטעמים של צנעת הפרט (נ/2א').

גם הציטטה דלעיל די בה כדי להבין את הבסיס להמלצתנו ובדיעבד להחלטתנו.

בהודעתה נ/2 חוזרת האם על הדברים באותה רוח: **"... לא רוצה להגיע איתה לבית משפט. אם יהיה רע לבתי גם הילד שלה בן השנתיים יסבול. היא אם חד הורית ויש לה בעיות נפשיות קשות ובעיות כלכליות..."**.

נימוק נוסף להחלטתנו עניינו בכך שהרושם הכללי הינו, כי גם אם קביעות המהימנות של בית משפט קמא יישארו בעינן, הנה גם למתלוננת יש "תרומה" בהשתלשלות ובהתפתחות האירוע כולו, ונראה לנו כי גם תרומה זו תשוקלל נכון אם תבוטל ההרשעה (תוך החתמתה של המערערת על התחייבות בהתאם לסעיף 72ב'). נוסף ונציין בהקשר זה, כי החבלות שנגרמו לאם אינן חמורות וגם המערערת נחבלה במהלך האירוע.

במכלול שיקולנו לקחנו בחשבון גם את העובדה שהאירוע הוא משנת 2011. אנו מצויים היום בשנת 2016. למערערת הרשעה אחת קודמת מלפני 17 שנים (שכבר התיישנה) וביטול ההרשעה על כן הוא משמעותי עבורה.

הנימוק המרכזי שאותו אנו חוזרים ומציניים, הוא הנימוק האנושי. אנו מקווים שהחלטתנו זו תפתח פתח לחידוש היחסים בין האם לבת, חרף כל משקעי העבר ואם תרמנו את תרומתנו לנושא זה, עשינו את שלנו.

סוף דבר:

אנו מבטלים את הרשעתה של המערערת, מכוח סעיף 72(ב) לחוק העונשין.

נראה לנו כי בהיבט ההרתעתי די בהתחייבות שתחתום המערערת להימנע מביצוע עבירת אלימות לתקופה של שנה אחת. ההתחייבות תהיה בגובה של 3,000 ₪.

לא תחתום המערערת על ההתחייבות עד לתאריך 1.4.16, תיאסר ליום אחד.

למען הסר ספק - כל רכיבי הענישה בגזר הדין של בית משפט קמא - בטלים.

אנו רואים לסיים בציטוט נוסף מתוך מכתבה של המתלוננת: **"מיד לאחר המקרה אני לא הייתי משוכנעת שזה נכון לעשות, אבל היום כשנרגעתי מהכעס אני חושבת שזאת הדרך כי אני רוצה את הבת שלי והנכד שלי בחזרה לתוך המשפחה"**.

מי ייתן וכך יהיה.

ניתן והודע היום י"א אדר ב' תשע"ו, 21/03/2016 במעמד הנוכחים.

b

אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
'אב"ד